

વિજ્ઞાનિકા સંગ્રહ

સં. મુનિ કલ્યાણકીર્તિવિજય

પ્રાકૃત-અપભ્રંશભાષામય. આ વિજ્ઞાનિકાસંગ્રહમાં છ વિજ્ઞાનિકાઓ છે. જેમાં પ્રથમ ત્રણ વિજ્ઞાનિકાઓ તપગચ્છના ત્રણ આચાર્યોની, ચોથી મહત્તર સાધ્વી શ્રીચારિત્રચૂલાની, પાંચમી ચતુર્મુખ શ્રીમહાવીરસ્વામિની અને છઠ્ઠી શ્રીસીમંધર-સ્વામિની છે. અત્યંત સુંદર વિશેષણોથી ગર્ભિત સ્તુતિઓ અને વિનંતિઓ આ વિજ્ઞાનિકાઓની લાક્ષણિકતા છે. વઢી, ઉત્તમ શબ્દો અને અલંકારોના પ્રયોગો સાથે વ્યવસ્થિતપણે છંદોમાં ગૂંથાયેલી હોવાથી રચયિતાના કાવ્યકૌશલને રજૂ કરે છે.

૧. પ્રથમ વિજ્ઞાનિકા તપગચ્છાચાર્ય શ્રીજ્ઞાનસાગરસૂરિ ભગવંતની છે. તેઓ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય સોમસુંદરસૂરિના શિષ્ય છે અને દેવસુંદરસૂરિના ગુરુ છે. આ વિજ્ઞાનિકામાં વિજ્ઞાનિકાર આચાર્યભગવંતના વિવિધ ગુણોનું ઉત્તમ રીતે વર્ણન કરે છે. જેમાં તેમના જ્ઞાન-દર્શન-ચરિત્ર-જનપ્રતિબોધ-મોહજય-તપ વગેરે ગુણો તથા શરીરનાં વિવિધ લક્ષણોનું વર્ણન છે. છેલ્લા (૧૦મા) પદ્યમાં ગુણકીર્તનનું ફલ જણાવતાં કહ્યું છે કે - આ રીતે જે આપના ગુણોને સ્તવે છે તેઓ શીઘ્ર મોક્ષના સુખને પામે છે.

૧૦ કડીની આ વિજ્ઞાનિકામાં ૧ થી ૯ કડીઓ ૨૦ માત્રાના સમચતુષ્પદી સ્તવિવળી છંદમાં છે અને છેલ્લી કડી અપભ્રંશ સાહિત્યમાં પ્રસિદ્ધ ૩૨ માત્રાના દ્વિપદી ઘટ્ટા છંદમાં છે જેમાં યતિ ૧૦-૮-૧૪ માત્રા પર થાય છે.

૨. દ્વિતીય વિજ્ઞાનિકા વિશાલ તપગચ્છરૂપી ગગનમાં દિનકર સમાન તેજસ્વી આચાર્ય શ્રીકુલમણ્ડનસૂરિ ભગવંતની છે. અહીં પણ વિજ્ઞાનિકાર પૂર્વવત્ તેમના શરીરનાં લક્ષણોનું તથા કુમતભેદ-ઉત્તમધર્મદેશના-જિનાગમપાર-ગામિતા-સમિતિ-ગુણિપાલન-ક્ષમા વગેરે વિવિધ ગુણોનું વર્ણન સુંદર શબ્દોમાં કરે છે અને અંતે ગુણકીર્તનનું ફલ મોક્ષસુખ છે તેવું જણાવે

છે ।

૮ પદ્યોમાં પથરાયેલી આ વિજ્ઞાપિ ૨૪ માત્રાના સમચતુષ્પદી રોલા છંદમાં રચાયેલી છે ।

૩. તૃતીય વિજ્ઞાપિ ગંગાજલ જેવા સ્વચ્છ તપગચ્છના મંડન એવા શ્રીગુણરત્નસૂરિ ભગવંતની છે । અહીં રચયિતા તેમના તર્કશાસ્ત્રાદિનૈપુણ્ય-શુદ્ધસંયમ-જિતેન્દ્રિયત્વ-કર્મવિદારણ-સંશય છેદન-ઊગ્રતપ-જિનાજ્ઞાપાલન વગેરે ગુણોનું તથા શરીરલક્ષ્મીનું વર્ણન મનોહર શબ્દોમાં કરે છે અને અંતે તેમના ગુણસ્તવનનું ફલ સ્વર્ગસુખપૂર્વકનું મોક્ષસુખ છે એવું જણાવે છે ।

ક્રિયારત્નસમુચ્ચય, ષડ્દર્શનસમુચ્ચયની ટીકા इत्यादिना પ્રણેતા આ જ ગુણરત્નસૂરિ છે.

આ વિજ્ઞાપિના દસેય પદ્યો ૨૦ માત્રાના સમચતુષ્પદી સ્ત્રગ્વિળી છંદમાં રચાયેલા છે ।

૪. ચોથો વિજ્ઞાપિ શ્રીચારિત્રચૂલા નામે મહત્તરા સાધ્વીની છે । જૈનસાહિત્યમાં ભાગ્યે જ જોવા મળતી, કોઈ સાધ્વીજી વિશે કોઈ સાધુ દ્વારા રચાયેલી, આ ગુણસ્તવના છે । તેમના વિશે જો કે, બીજી કોઈ માહિતી મળતી નથી । આ વિજ્ઞાપિમાં મહત્તરા શ્રીચારિત્રચૂલા ભગવતીના સમ્યક્ત્વ-ચારિત્ર-યશઃ-ગુર્વાજ્ઞાપાલન-જયણા-સમતા-સિદ્ધાંતજ્ઞાન-અભયદાન-દુષ્કરતપ-કષાયજય-વૈરાગ્ય વગેરે ગુણોનું લાલિત્યસભર પદોમાં વર્ણન કર્યું છે । અંતે ગુણસ્તવનાનું ઉત્તમલક્ષ્મી વગેરે ફલ બતાવ્યું છે ।

આઠ પદ્યમય આ વિજ્ઞાપિ ૨૪ માત્રાના સમચતુષ્પદી રોલા છંદમાં રચાયેલી છે ।

૫. પાંચમી વિજ્ઞાપિ ચતુર્મુખ શ્રીમહાવીરસ્વામિની છે । આ ચતુર્મુખ શ્રીમહાવીરસ્વામિનું ચૈત્ય કયા સ્થળે છે તે વિશે કોઈ સંદર્ભ પ્રાપ્ત થતો નથી । અહીં વિજ્ઞાપિકાર ભગવંત શ્રીમહાવીરપ્રભુનાં શરીરલક્ષણોનું તથા ભયનાશ-સંસારતારકતા- મોહજય- સુરનરપૂજ્યતા વગેરે ગુણોનું વર્ણન અલંકારિક ભાષામાં ભાવવાહી રીતે કરે છે । અને અંતિમ પદ્યમાં ગુણસ્તુતિનું ફલ ઉત્તમદેવપણું જણાવે છે ।

આ વિજ્ઞસિનાં પ્રથમ ૧૦ પદ્યો પદ્ધટિયા / પજ્ઞટિકા છંદમાં રચાયેલાં છે, જે ૧૬ માત્રાનો સમચતુષ્પદી છંદ છે અને જેના દરેક પદના છેડે જગણ છે । છેલ્લું પદ્ય ૧૦-૮-૧૪ માત્રાની યતિવાળા ૩૨ માત્રાના દ્વિપદી ઘટ્ટા છંદમાં રચાયેલું છે ।

૬. છઠ્ઠી વિજ્ઞસિ વિહરમાન તીર્થકર શ્રીસીમંધરસ્વામિભગવાનની છે । અહીં પણ વિજ્ઞસિકાર પૂર્વની જેમજ ભગવાનના મનોવાંછિતદાયકતા-જગદુરુતા વગેરે અનેક ગુણોનું વર્ણન તથા શરીર-લક્ષણોનું વર્ણન મનોજ્ઞ પદો દ્વારા કરે છે અને અંતે ગુણસ્તવનું ફલ શિવસુખ છે તેવું જણાવે છે ।

આ વિજ્ઞસિ ૨૪ માત્રાના સમચતુષ્પદી રોલા છંદમાં રચાયેલી છે અને તેનું છેલ્લું પદ્ય ૧૦-૮-૧૪ની યતિવાળા ૩૨ માત્રાયુત દ્વિપદી ઘટ્ટા છંદમાં રચાયેલું છે ।

કર્તા : પાંચમી તથા છઠ્ઠી વિજ્ઞસિના રચયિતા તરીકે પુષ્પિકામાં પં. શ્રીધર્મશેખર ગણિનું નામ છે । શેષ ચાર વિજ્ઞસિમાં કોઈ નામ નથી । છતાં વિજ્ઞસિની ભાષા તથા રચનાપદ્ધતિ જોતાં છા વિજ્ઞસિઓના રચયિતા પં. શ્રીધર્મશેખરગણિ જ હોય તેવું નિશ્ચિતપણે જણાય છે ।

વિહારના કોઈ ક્ષેત્રના જ્ઞાનભંડારમાંથી પ્રાપ્ત થયેલ આ પ્રતિની જ્ઞેરોક્ષ કોપી પરથી આ સંગ્રહનું સંપાદન કર્યું છે । પ્રતિની સ્થિતિ તથા અક્ષરોના મરોડો વગેરે જોતાં આ પ્રતિનું લેખન ૧૫ મા સૈકામાં થયું હોય તેવું અનુમાન કરી શકાય છે । અક્ષરો અત્યંત સુંદર તથા સ્વચ્છ છે । દરેક પત્ર પર ૧૭ પંક્તિઓ છે, છેલ્લા પત્રમાં ૯ પંક્તિઓ છે ।

વિજ્ઞસિકાસદ્ગ્રહ:

શ્રીજ્ઞાનસાગરસૂરિવિજ્ઞસિ:

વિમલચારિત્તપરિકલિયવરદેહઓ, ભત્તિજુયભવિયજનનમિપયપંકઓ ।

અમયસમનિય(ય)વાળીઝ મહિબોહગો, જયઓ(ઉ) સિરિનાણસાયરમુળીનાયગો ॥૧॥

ઈંદુસમકિત્તિભરભરિયભૂમંડલો, સૂરિછત્તીસગુણજુત્ત-બહુમંગલો ।

પવરસિદ્ધંતજલહિસ્સ જો પારગો, જયઓ(ઉ) સિરિનાણસાયરમુળીનાયગો ॥૨॥

संख-धनुषमुहवरलक्खणालंकिओ, जस्स तवतेयजियहेलि गयणे ठिओ ।
 पणयलोयस्स बहुरिद्धिसुहदायगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥३॥
 सिद्धिसीमंतिनीगाढकयनियमणो, मोहरायस्स अइपबलबलभंजणो ।
 जियविस्सस्स कामस्स विद्धंसगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥४॥
 रागदोसाइसत्तूहिं अगंजिओ, मोहतरु पूढलेहाइ जिणि भंजिओ ।
 भावभयदुक्खरासिस्स कयअंतगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥५॥
 कोहदववारिसम वाइजणदारणो, माणअइमत्तकरिभेयपंचाणणो ।
 धम्मविहिलीणभवियाण जो त(ता)रगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥६॥
 मेरुगिरिधीरगंधीर-भूविस्सुओ, सयलमुणिजायबहुहरिसकर सस्सुओ ।
 जो सयाऽणेगगुणविउसगणरंजगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥७॥
 रयणिकरगच्छायणस्स भासणकरो, जो उ(उ) कम्मक्खए तीवकयआयरो ।
 भुवणगिहमज्झि उज्जोयकर दीवगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥८॥
 मोयजुयलोयसंथवियगुणसंचओ, असमसमयारसे अणुदिणं जो रओ ।
 जीवअज्जीवमुहतत्तनवधारगो, जयओ(उ) सिरिनाणसायरमुणीनायगो ॥९॥
 इय मुणिवइ ! तुह गुण, भवदुहखंडण, भत्तिजुत्त जे जण थुवइं ।
 सरणागयवच्छल ! गयबहुकसमल ! मुक्खसुक्ख लहु ते लहइं ॥१०॥
 ॥ इति पूज्याराध्य-भट्टारक-प्रभु-श्रीज्ञानसागरसूरि-विशसिका समाप्ता ॥

श्रीकुलमण्डनसूरिविशसि:

विमलविउलतवगच्छायणभासणवरदिणयर,
 सयलगुणावलिकलियकाय-तवतेयसुभासुर ।
 नि(न)मिरमहीतललोयजायमणवंछियपूरण,
 सिरिकुलमंडनसूरिराय जय भवियणबोहण ॥१॥

ससहरकरहरनिय(य)कित्तिपूरियभूमंडल,
बहुविहलद्धिसमिद्धिसिद्ध-सरणागयवच्छल ।
रत्तुप्पलसमपाणिपायजुयलक्खणसोहण,
नंद मुणीसर मुणियविस्स विसमायुधचूरण ॥२॥

कुमयपरुवगविविहवाइकरिभेयणपणमुह,
विणयजुत्तनयसीसराय दूरीकयभवदुह ।
कसमलनासणपवधम्मदेसणकरसायर,
पणमह सिरिगुरु भवियलोय भत्तिहिं अइमणहर ॥३॥

वाणिविणिज्जियअमयखंड-पावियबहुमंडल
मोहमहाबलफलयवायु म(मु)णिजणआखंडल ।
कयछिब्बहजी(जि)यताण माणभंजण भवतारग
जय जय मुणिवर जि(जी)यमाय जिणआगमपारग ॥४॥

दुद्धरभावमहारिवारअग्गंजिय-रंजिय-
वरमाणयभूपालमाल सिंधुरगयगामिय ।
सिद्धिरमणिकयनिय(य)चित्त चारित्तविभूसिय
गतसुसत्त-जईसपाय पणमउ(ह) बहुभत्तिय ॥५॥

पंचसमइसंजुय नियमइनिज्जियसुरगुरु
चत्तभया ऽऽमयरहियअंग तियगुत्तिहिं सुंदर ।
पंचिदियवसकार तारसमलच्छि(च्छि)अलंकिय
को न हु पणमइ तुह मुणीस ! विगहाइविमुक्किय ॥६॥

अंतिमजलनिहितुल्लमुल्लगंभीरिमसंजुय
मुणिजणपालियआण भाणुसम महीयलि विस्सुय ।
दस-अडदोसविमुक्क रोसदावानलजलहर
मेरुमहीधरधीर वीरसामियनयगणहर ॥७॥

જે અણુદિણ જણ થવઈં ભત્તિજુય મુણિવહ ! ગુણ તુહ
સાસયધમ્મારામમેહસંનિભ ગયબહુદુહ ।

પાવઈં તે તિયલોયમજ્ઞિ નર મળકયરંગં
ઝાતિ સયામયરહિયકાય-કમલાવરસંગં ॥૮॥

॥ ઇતિ ભટ્ટારકપ્રભુશ્રીકુલમણ્ડનસૂરિવિજ્ઞાપિકા સમાપ્તા ॥

શ્રીગુણરત્નસૂરિવિજ્ઞાપિકા:

ગંગજલસચ્છ-તવગચ્છસિરિમંડણં, મુક્તવપહલગ્ગભવિયાણ વરસંદણં ।
હાર-ડિંડીરસમણેગગુણસાયરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૧॥
નિય(ય)બુદ્ધીઈ વિનાયતક્કાગમં, સુદ્ધતરભાવભરગહિયમુણિસંજમં ।
પાવતમહરણ-જિણધમ્મદેસણવરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૨॥
પવરનીરાગમળહણિયકામબ્બહં, જિ(જી)યજગ(ગં) પંચઈંદિયઅઈસંવુહં ।
સયલભુવણંતગયજીવરક્ષણપરં, નમહ સિરિજુયગુણરયણસૂરીસરં ॥૩॥
દેસવિદેસબહુલોયપડિબોહગં, રમ્ભસંઠાણતણુકંતિમહિમોહગં ।
કમલદલરત્તકરપાયજુયસુંદરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૪॥
દુટ્ઠકમ્પટ્ટગયરાઈકંઠીરવો, જો સયા તજ્જાણે ભવિયરાગુબ્ભવો ।
નરયદુહવારિસંગહિયવરસંવરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૫॥
ભૂરિભૂલોયસંગીયગુણસંચયં, ણેગજીવાણ જો છિત્તણે સંસયં ।
અત્તકિત્તીઈ સંભરિયમહિયંતરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૬॥
પુત્રવણદહણકોહગિનીરાગમં, સિદ્ધિરામાઈ જો ઇચ્છાણે સંગમં ।
શીલગુણકલિયમુણિજાયબહુસંકરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૭॥
માણગિરિકૂડસંહારવજ્જોપમં, ઊગ્ગતવતેયસંહરિયસૂરુગમં ।
લોહતરુમૂલઉમ્પૂલણે કુંજરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૮॥
તત્તવાણ પરવાયવિક્ખેવગં, ણંતસુહકારિજિણઆણસંસેવગં ।
મત્તરાગાઈભાવારિકયસંગરં, નમહ સિરિજુય(ત)ગુણરયણસૂરીસરં ॥૯॥
ઇય જે થુવઈં મુણિરાય ! સુદ્ધાસયા, તુજ્ઞા ગુણનિયરમિહ ધમ્મકરણુજ્જુયા ।
વિઝલભોગાઈં ખુંજિતુ સુરઆલયે, જંતિ તેઽણુક્કમેણં પિ મુક્કાલયે ॥૧૦॥

॥ ઇતિ શ્રીશ્રીગુણરત્નસૂરિવિજ્ઞાપિકા સમાપ્તા ॥

महत्तराश्रीचारित्रचूलाविज्ञप्तिः

संखतुषारसमाणभूरिगुणकलियसुदेहा
 बहुविहआगमअत्थसत्थसंवासियमेहा ।
 भवभावणकयनिय[य]चित्तकरुणारससा(स)हिया
 महतरसिरिचारित्तचूलपय पणमउ भविया ॥१॥
 सतरभेयचारित्तजुत्त सम्मत्तपवित्ता
 मुत्ताहलकप्पूरतुल्लजसधवलिय गुत्ता ।
 दुग्गइकारणअट्टरुद्दुग्गझाणनिवारणि
 महिमंडलि जा चंदसूर नंदउ सा साहुणि ॥२॥
 पावतिमिरसंहारकारिवरभासुरवयणा
 गुरुजणपालियपवरआण संसाहियजयणा ।
 रंकमहेसरलोयजायसमचित्तसहावा
 जय समणीगणविहियसेव गयदुहसंतावा ॥३॥
 सावियजणपुरकहियचारुसिद्धंतवियारा
 निज्जियतिहुयणखोहकारपरउल्लणमारा ।
 गामनगरबहुदेसभावजुयविहियविहारा
 पणमह सा साहुणि तिकाल भविया अवियारा ॥४॥
 तिहुयणवत्तिअणेगजीववियरियऽभयदाणा
 भवसायरनिवडंतजंतुमंडलकयताणा ।
 अइदुक्करतवकम्मकरणनासियदुक्कम्मा
 जयसि सयाऽऽसवरहियकायनिम्मियजिणधम्मा ॥५॥
 कोहविणासणि तीवकुडिलमायानिन्नासणि
 माणगइंदसु सिंहकप्प जिणसासणि भासणि ।
 भवछेयगवेरग्गवारसंपूरियगत्ता
 नय(जय) सुहकारिणि ! जय सया वि साहुणि भयमुत्तां ॥६॥

अह-निसिझाईयपंचजुत्तपरमिट्टिसुमंता
 नारयखेवगरागदोसबलभेइणि दंता ।
 नमह नमह भो भवियलोय ! सिरिमहतरपाया
 मुक्किय दुद्धपमायसंग नियचित्तणुराया ॥७॥
 महतर सिरिचारित्तचूलवित्रत्तिऽभिरामा
 पढइ गणइ जे निय[य]भावसंजुत्त अकामा ।
 विलसह ते सुह मही(हि)(य)लंमि गुरुलच्छिविसाला
 जायग-जण-मणवंछियत्थपूरणसुरसाला ॥८॥

॥ महतराश्रीचारित्रचूलाविजमिः समाप्ता ॥

चतुर्मुखश्रीमहावीरस्तवनम् ॥

सिरिमंदिरसुंदरकायजाय, मयसनय संनयरायजाय ।
 भयभंजण भवदवनीरवाह, जय चउमुहगुरुमहावीरनाह ॥१॥
 तुह सेवगु मुहजियसोम सोम, हुइ कोमल कोमलरोमतोम ।
 दुहनासण सासणतायसाय, सिरिभायणु गय गयमायताय ॥२॥
 जय सज्जणरंजण कोहलोह-दुहवज्जिय निज्जियमोहजोह ।
 सिवकामिणिकंठसुहारसार, कलकंचणरुइतणु तार तार ॥३॥
 चिरमावयमहियलसीर धीर, जणलंभिय भवनववी(ती)र वीर ।
 विभासुर-भासुर-चंद-वंद, नर-किन्नर-निज्जर-वंद नंद ॥४॥
 मुणिपं(पुं)गव कयगुरुतोस पोस-मणवंछियमुज्झियरोसदोस ।
 मह पूरय चूरय लक्ख लक्ख, छहजीवह निम्मियसुख(क्ख)--
 दुख(सुक्ख ?) ॥५॥

जय जिणवर जियरइकंत कंत, गुणसंमणिरोहण संत दंत ।
 जमसंजमतमदुमनाग नाग, सुहसंपयपय हयरागनाग ॥६॥
 कर(रु) मह लहु मद्दियकम्ममम्म, सिववासय सासयरम्मसम्म ।
 भवतारग पारग रोगसोग-हर छिंडियनेहललोगभोग ॥७॥
 सम्मंडिय खंडियसाम काम-परिहरिय मणोहरधामराम ।

जय संजय नय गयतावराव, जियघणवण(वणघण?)सम समपावदाव ॥८॥
 जगभूसण दूसणरित्ततत्त, मयसंमयमय नयसत्तपत्त ।
 दिससंमय संमयसित्त मित्त-सम माणसवरतरगुत्त गुत्त ॥९॥
 गुरुतमतम महमहिपालजाल, जइवंदिय हयदुहवालमाल ।
 हर भीसणभवभयभंगरंग, कलकेवलकमलासंग चंग ॥१०॥
 इय चउम(मु)हवीरं सुरगिरिधीरं थुणइ जु पइदिण भत्तिनरु ।
 सो जणमणरंजण दुहतरुभंजण भासुरसुंदर होइ सुर ॥११॥
 ॥ चतुर्मुखश्रीमहावीरस्तवनं पण्डितराज-पं. धर्मशेखरगणिकृतम् ॥

श्रीसीमन्धरस्वामिविज्ञप्तिः ॥

श्रीसीमन्धरदेव देवनरदाणवनायग,
 वंदिउ निम्मलकंतकंति मणवंछियदायग ।
 सिववणपल्लवणंबुवाह दुहदोहगखंडण
 सोहगसुंदर मेरुधीर जय तिहुअणमंडण ॥१॥

दाणवमाणवरायजायसुरनायगखोहण
 वम्महघायणजक्खलक्खथुय लोगविबोहण ।
 जय जय संजय मुख(क्ख)दुख(सुक्ख) अइनिम्मलसोहण
 केवलकमलाकेल्लिगेह गुणगणमणिरोहण ॥२॥

निज्जियदुज्जयरायरायमहिमंडलपावग
 तिहुअणगंजणलोहजोहबलपायवपावग ।
 सगयतिगयरोगसोग जिणखंडियपावग
 करुणावल्लिसुकंद नंद सिवयरपुरपावग ॥३॥

मुणिवर ! जय जय वीयराय ! गयभव विसमागम
 सारय तारय रायराय मुहु सागसमागम ।
 जलहर जलहर दुक्खलक्खहर हारिसमागम-
 सोहग खोहगरोसदोसगयसीहसमागम ॥४॥

नरवइ-सुरवइहारिनारिवरचक्ख(क्खु)सहंजण
 लक्खणलक्खियपाणिपाय जिणसज्जणरंजण ।
 सुह सुह हर हर मोहकोहबलिकुंजरगंजण
 जय जय जय जयकारि भारिगुरुभूरहभंजण ॥५॥

दमसमसंजमतार पारगयवम्महदुद्धर
 विसहर विसहर सोम सोम गइनिज्जियसिंधुर ।
 भव भवभयभरभंगरंग जणमोहग सोहग-
 दायग नायग पावदाव जय दोहगखोहग ॥६॥

जणमणपंकयभाणु माणुकरिमारणवारण-
 रिउसम समसमसारुदार भवसायरतारण ।
 निग्गयदुग्गयतिक्खदुक्ख जय दारिंददारण-
 जलहर जलहरराव भावरिउवारणकारण ॥७॥

जय गयरय रयमाय रायनयसनयसज्जल-
 सरवर सिरिवर संत दंत बहुबाहुमहाबल ।
 पणिमिरसुरवरमौलिमौलिमणिसुंदरभासुर-
 रइभररंजियपायपीढ जय विस्सदिणेसर ॥८॥

ससहरहरहिमहारिहार हस सेससहोदर
 सियजसपूरियविस्स विस्सगुरु पत्तमहोदर ।
 संजय संजयहारिहारितर वाणिविनिज्जि(ज्जि)य-
 सारसियामय नंद देव दहदोसविवजि(ज्जि)य ॥९॥

इय जिणवरथुत्तं गुणगणजुत्तं, जंपइ गुणइ जो भवि(य)जणु ।
 सो दुहतरुखंडण जय जणमंडण लहइ सिवलह(सुह) सुद्धमण(णु) ॥१०॥

॥ श्रीसीमंधरस्वामिविज्ञप्तिः पं.धर्मशेखरगणिकृता ॥